

Hvor er folk dog hjælpsomme ☺

Vinter/forårsrejse 2019 – del 2.

Det var ved at være tid til at komme til Portugal – første gang i autocamper. Vi havde fået at vide, at så snart vi kom over broen på grænsen mellem Spanien og Portugal, skulle vi køre fra motorvejen, dels for ikke at køre for langt og dels fordi vi havde fået at vide, at motorvejsafgiften var dyr og meget besværlig at betale på den rigtige måde.

På vejen så vi storkereder på elmasterne. I et område var det på alle masterne, andre steder var det på enkelte master hvor det var muligt for storkene at finde fodfæste – og det lykkedes nogle steder oven i købet som etagebyggeri!

Vi fandt camperpladsen Vila Real de Santo Antonio N 37°11'56,8" V007°24'56,8" og kom ind og fandt en plads – den var ikke spændende, selvom den lå nær vandet – blot en stor samling campere af forskellig nationalitet, men vi havde fundet ud af at der skulle være et vaskeri lige i nærheden, og det havde vi brug for. Det viste sig, at vi ikke kunne bruge vores eget vaskepulver, det er nødvendig fordi Jytte er allergisk overfor stort set alt vaskepulver, og vi gider ikke hospitaler.

Vi havde fundet en campingplads som vi ville ind på, men der var optaget i de næste 14 dage, men så fandt vi en AC campingplads med vaskemaskine og reserverede plads pr. telefon. Den ligger i Caminho da Centieira Albufeira N 37°09'25,1" V008°12'32,9".

Vi blev modtaget af ejeren, Pedro, han inviterede os på kaffe, det blev til en øl i stedet for – og en spændende iskold, lokal mandellikør. Han fortalte, hvad der var at se i omegnen, og at der var på pladsen er en bil vi kunne låne, hvis vi skulle til byen for at handle, vi skulle bare fylde vognen op med benzin igen, inden vi kom tilbage med den. Der er flere sociale tiltag på pladsen, fælles middage, fælles indkøbsture til den nærliggende by, man splejser om mad til de familier i lokalområdet, der er afhængig af turismen – der bare ikke er der om vinteren, og hjælper et internat for hjemløse hunde.

Jytte fik tanken på Thylejeren, folk sad rundt omkring og hyggede sig sammen med øl og musik, dejligt, og vi blev budt hjertelig velkommen alle steder.

Dagen efter ankomst var det store vaskedag, dvs. tøjvaskedag. Jytte startede med, at fylde det i maskinen, medens det vaskede fik hun lavet noget foreningsarbejde, Der var ingen tørretumbler, men det var ikke noget problem, værten fortalte, at vi bare kunne hænge tørresnor op mellem træerne, så Lejf hængte tørresnore op og gik derefter en tur.

Efter frokost hyggede vi os med naboerne, på pladsen boede væsentligst hollandske og engelsksprogede AC-folk.

Vi havde regnet med at køre videre, når vi havde vasket, men det var så rar en plads, at vi blev der en uge. Det har vi aldrig prøvet før, men vi fandt ud af, at det var en helt normalt når man kom til denne plads, mange af dem vi talte med, havde gjort det samme, nogle havde været der en måned.

Efter et eftermiddags hvil, var det blevet tid til aftensmad, og der denne aften fællesspisning. Menuen bestod af portugisisk suppe, og efter suppen blev der serveret en pølse, som blev varmet over en spritflamme. Leif smagte på den, den var salt og meget fed, så fedtet drev ud af den, da den blev varmet. Men så fik han prøvet det – og gør det ikke igen.

Lørdag skulle være BBQ, det startede kl. 13. Der var dækket op, og alle engelsksproget blev placeret ved et bord mens de hollandsk-sprogede blev placeret ved et andet.

Nabokonen fejrede sin fødselsdag ved samme lejlighed, og lokalet var pyntet op med fødselsdags balloner og flag.

De havde tidligere været en måneds tid på en lignende, hyggelig plads i nærheden, og de gode venner som de havde mødt dér, kom for at fejre hende.

Værtens fødselsdagskage til fødselaren.

Der en overdådig mængde mad som værtinden Mirrelli havde lavet med

flere forskellige gang kød, og med en masse salater. Jytte fik vegetarmad som hun havde lavet specielt til Jytte, det smagte vældigt godt.

Nok det meste imponerende var dessert bordet, der var så mange slags søde sager, at det drejede sig om at begrænse mængden af hver slags, for at kunne smage dem alle. Det kan være, at der var nogen som fik prøvet dem alle, men det fik vi ikke.

Vi var jo på vej til Europas vestlige punkt. Undervejs stoppede vi blandt andet i Silves N37°11'08,3'' V008°26'41,9'' og i Lagos.

I Silves var der ikke plads på AC pladsen så vi parkerede på P- pladsen uden for. Det var ikke tilladt, men politiet gjorde ikke noget ved det. I Silves kom der et par forbi, som vi kender fra en anden forening, vi havde været medlem af. De havde ikke camper mere, men lejede nu en lejlighed i en naboby som Lejf har glemt navnet på. Lige ved siden af P-pladsen var der en svømmehal hvor de svømmede, men først plejede de at gå en tur på P-pladsen for at se om der skulle være danskere der, og det var der ofte.

Om morgenen da vi var ved at vågne, mente Jytte at der var noget galt med vores køleskab. Der var en lyd, som om det stod og forsøgte at tænde, men da hun undersøgte det nærmere, virkede det ok, så det var ikke det. Senere viste det sig, at lyden kom fra en storkerede tæt på pladsen og det var storken der stod og knebrede!! Helt samme lyd, påstår hun ☺

AC- pladsen i Lagos (N37°06'54,0'' V008°40''46,5'') er en meget stor camperplads. Der er plads til et par hundrede campere. Der var ikke nogen i receptionen, da vi kom, så Jytte åbnede lågen, og vi kørte ind.

Medens Jytte lavede mad (vi spiser ret sent), hørte vi høj musik og sang. Det var musik fra tresserne, og da vi havde spist gik vi i retningen af lyden, som kom fra et værtshus ved siden af AC pladsen.

Musikerne stod ved siden af baren, og der var flere der sang og spillede – alle var lokale, mærkeligt nok var der ikke andre fra AC-pladsen, der var blevet tiltrukket af musikken. Der er også plads til at danse. Vi fik et par øl som til en pris af 1,5€ pr stk. Tjeneren sang også, og han sang rigtig godt, man kunne se – og høre - at han var en øvet sanger.

Vi blev der i flere timer, men fik til sidst nok af den høje musik, og ville hjem at sove, vi ville videre til Sagres næste dag.

Da vi kom til byen, stoppede vi ved Intermaché, hvor der er en AC plads og hvor der også kunne tømmes toilet og spildvand. Det havde vi ikke behov for, for vi skulle handle og fik noget spændende ost. Da vi var på vej ud af butikken så vi en lille kiosk hvor man også kunne printe i farver og få lavet billeder, så Lejf fik printet medlemskort.

Vi ville ikke blive på den plads, der var en del støj, og den var ikke spændende. Vi ville i stedet ud på spidsen, og her fandt vi en plads, N37°00'17,5'' V008°56'41.4'' sammen med en masse andre AC og så gik vi gik vi langs stranden, i et særdeles kraftigt blæsevejr. Vi ville ind på borgen, der ligger helt ude på spidsen, men der var lukket. Den måtte vi så se dagen efter.

Næste morgen gik vi op til borgen, men der var lukket pga. strejke.

I stedet kørte vi ud til Europas vestligste punkt (Cabo de Sao Vicente). Jytte skulle lige rette noget hun havde glemt i camperen, og imens gik Lejf hen foran en par campere og blev pludselig prajet – på dansk.

Det var Hardy og Birgit (0241) som vi havde været sammen med ved fødselstræffet i Tange. Hardy kunne kende Lejf, så vi hyggede os

en times tid sammen over en kop kaffe og en småkage, og vi aftalte, at vi skulle mødes i Aljezur. De havde set området, og kørte først - hvis der ikke var plads skulle de ringe /SMS'e.

Ved ankomsten til Aljezur parkerede vi først på den gale side af vejen ifht. pladsen, men det var her, at alle pladserne i GPS'en var markeret, så vi måtte bede om en livline – og den var meget nær – lige på den anden side af gaden, hvor Hardy flyttede bilen så der var plads til os alle. N37°19'03,7" V008°48'09,6". Der traf vi også Birthe fra Holbæk. Hardy og Birgit skulle have en avanceret meny, der skulle koge længe, og da den var sat over, mødtes vi alle i vores vogn.

Når danskere mødes, går der enten druk i den eller de danner en forening – og sådan én har vi jo ☺. Det blev til en hyggelig aften med en del snak, god vin og gode øl – og til sidst fik vi også aftensmad.

Vi traf Hardy og Birgit flere gange på det næste stykke nordpå langs Portugals kyst, sidste gang i Mafra, hvor de igen hjalp os til en fin plads. AC pladsen (N38°56'01,6" V009°19'34,4") lå lige ved siden af slottet Palacio Nacional de Mafra, og det ville vi se, selv om vi havde set masser af slotte.

Selv om Mafra er en relativ lille by i Portugal, er den verdensberømt for sit prægtige, kongelige kloster-palads, som kan sammenlignes med 'El Escorial' slottet i nærheden af Madrid. Slottet er opført af kong João V.

Slottet i Mafra er kæmpe stort, det måler 232m i længden.

Hele bygningsværket, paladset og klosteret har 300 celler (små rum), 4.500 døre og vinduer, 154 trapper og 29 gårde. Basilikaens gulve er lavet af marmor, som danner mønster i flere farve og er udsmykket med 40 statuer og 6 orgler.

For besøgene kan klosterets forvaltere oplyse, at efter de næsten 2 timers rundtur igennem gange og værelser har man gået 3,5 kilometer. Vi så ikke nogen elevator, og det meste var på første etage, så man skal være godt gående.

Opførelsen gav arbejde til 52.000 og 1000 okser, om okserne blev spist eller om det var trækdyr, det melder historien ikke noget om.

Videre på vej nordpå ligger Coimbra, en universets by som vi havde læst en del om, så den ville vi se.

Da vi kom dertil og skulle ind på AC pladsen, N40°11'57,6'' V008°25'44,6'' var der totalt fyldt op grund af, at det var helligdag og godt vejr og at pladsen ligger ved en offentlig, meget velbesøgt park.

Vi var optimistiske og troede lidt naivt, at der var en plads til os, men det var der ikke, og det at komme ud igen, var en særdeles vanskelig opgave. Vejen som vi skulle ud af, var godt nok en vej hvor to biler kunne passere hinanden, men pga. parkerede biler på begge sider af vejen, var den blevet til en ensporet vej. Jytte gik foran for, at stoppe de modkørende vogne, det lykkedes ikke helt, men Lejf fik kantet camperen igennem.

På vejen ind havde vi set en grusplads, og der kørte vi ind. På vejen ud af kaosset, fik vi med fagter, stoppet en anden camper, der var på vej derind, og lidt efter kom de tilbage til gruspladsen. De ville senere prøve, om der var plads på AC pladsen.

Om aftenen gik vi en tur til AC pladsen, og da de fleste var kørt, der var nu god plads, så vi besluttede, at flytte dertil.

For at komme ind til centrum af byen skulle vi over broen

Vi gik over broen ind i retningen af centrum, men vi kom ikke så langt ind mod byen, for det var ulideligt varmt i solen. Den by må vi have til gode.

Derfra gik turen til Santiago de Compostela. Vi havde fundet en plads i Milladoiro som vi mente var en bydel i Compostela.

Milladoiro (Santiago de Compostela) N42°50'49,9'' V008°34'55,9''

AC-pladsen i Milladoiro var en ret så ny plads. Vi fik den yderste plads hvor der var god udsigt, og det lige over for tømmepladsen med nok den flotteste toilet- tømme og vand aftapning vi havde set, den var i granit.

Der var et engelsk par som fortalte, at de havde gået ind til pilgrimskirken, men også at der gik en bus derind for enden af P-pladsen.

Vi fandt busstoppestedet og medens vi ventede kom bussen den modsatte vej, chaufføren gav tegn til, at han kom tilbage om 10 minutter.

Chaufføren talte fint tysk og han fortalte hvor endestationen i centrum var og at der var flere busser, vi kunne komme tilbage med, de kørte godt nok en anden rute, men vi kunne komme af i

hovedgaden ikke langt fra AC pladsen. Han var meget hjælpsom, og havde af eget initiativ lavet små sedler, som han gav folk fra AC pladsen, så de kunne finde ud af bussystemet på tilbagevejen.

Vi vidste ikke hvor kirken lå, men kirker blev ofte bygget oppe på toppen af en bakke, og chaufføren havde udpeget retningen for os. Vi fandt en smal gade der gik opad og da der gik en masse mennesker den vej, var det jo nok den vej.

Der var forskellige gamle bygninger undervejs, og vi var lige inde at kigge på universitetet. Efterhånden fandt vi kirken, men det var lukketid, så vi kunne ikke komme ind og se den. Vagten lod os kikke ind og Jytte fik et par billeder, men vi fik at vide at der var reparationsarbejde i gang i kirken og at det derfor var begrænset, hvad man kunne se. Den ville blive åbnet næste formiddag. Kommer vi forbi en anden gang, er de nok færdige og så kan vi se den.

Lige ved siden af camperpladsen var der en moderne og meget flot kirke, den fik vi at se.

Vi havde fundet ud af, at der var karneval i Luacra, det ville vi gerne se. Undervejs fandt vi ud af, at der var ret langt dertil, så Jytte fandt en plads i en by der hedder Foz, og det blev i stedet målet.

Foz Galicien N43°33'50,5'' V007°15'26,6''. Vi kom til AC pladsen som viste sig at ligge ved en kajkant, men det var vist længe siden der var noget skib, der havde lagt til der. Der var ebbe da vi kom, så der var ikke meget vand, da det blev flod, var der ca. 1 meter vanddybde.

Da vi kom, (torsdag) var der ca. 10 campere på pladsen, som var stor. Vi gik en lille tur, og endte på et værtshus i havnen lige ved pladsen.

Senere på aftenen hørte vi trommer, som havde den rytme, som bruges til karnevalsoptog. Lejf havde ikke kunne finde noget karneval i den by, så vi måtte gætte på, at det nok var noget andet.

Næste dag (fredag) skulle vi til Mercadona for at købe ind - et godt stykke op ad bakke. På vejen kom vi forbi værtshuset og fik dér at vide, at der var karneval i byen fra om eftermiddagen og at det var det største karneval i hele Galicien - så vi besluttede, at blive og se, hvad det var.

Om aftenen var der et lille optog. Vi ville lige se det, og vi så også, at folk var i byen, vi var inde i et par værtshuse for at opleve stemningen, og for at få en øl, der var en rigtig god, sjov og hyggelig stemning. Da vi kom tilbage til AC-pladsen var der var pludselig ca. 30 campere.

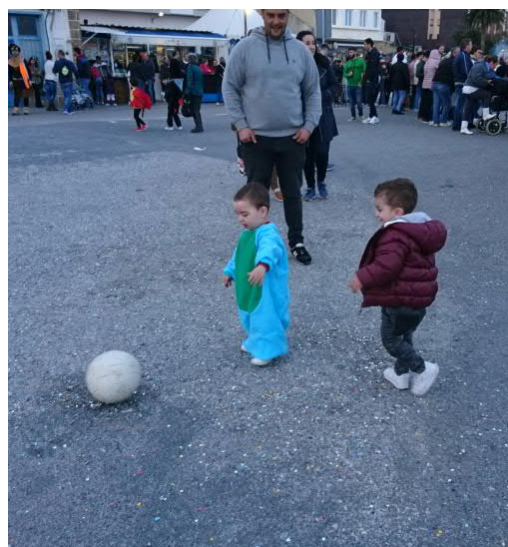
Lørdag: P pladsen blev fra morgenstunden fyldt op med biler, som havde transporteret deltagere til karnevallet samt en masse tilskuere.

Der var meget fantasifulde udklædninger, vi fornemmede, at der var en slags konkurrence, og der var både enkeltpersoner og store grupper, der deltog og blev sendt afsted ud i gaderne efter hånden.

Optogene startede ved 17-tiden, og de sidste optog gik ud i gaderne ved 19-30- tiden. Der kunne se, at nogle af dem var trætte, i sær nogle af børnene så trætte ud, men alle kom dansende afsted

til trommer, horn, højttalermusik og en masse larm og vi gik hjem i bilen, som bestemt ikke ville kunne køre mere end få cm – den var helt pakket ind i parkerede biler. Der er ting der er sjovere end karneval.

Da vi kom tæt på, opdagede vi at det var unge mænd.

Det var en hård tur på brosten i byens stejle gader og med højhælede plastiksko, så på vejen hjem gik en del af damerne i bare fødder, eller i strømpesokker.

Der var en masse påsatte brande (i størrelsesordenen 80 stk.) i den nordlige del af Spanien, vi så store, afbrændte strækninger og dem havde vi ikke lyst at stifte bekendtskab med, og desuden ville vi gerne nå at opleve Frankrig på vejen hjem, så næste stop blev universitetsbyen San Sebastian $N43^{\circ}18'28,6''$ $V002^{\circ}0'52,9'$. Her må man holde i max 3 dage – mod betaling.

Vi gik en tur i byen, og kom forbi universitetet som var en meget flot og moderne bygning. Vi så en fotoudstilling, og derefter tullede vi lidt rundt, indtil vi opdagede de mørke skyer som havde sneget sig ind bag ryggen på os. Vi vendte om og skyndte os tilbage, da vi regnede med at skyerne ville blive utætte, og da vi ikke havde paraply med. Men vi kom ikke helt hjem, måtte søge ly i en bar/restaurant hvor vi fik en øl mens det styrtede ned. Der var rare mennesker i baren.

Specielt hus.

Specielle kager.

Vi oplevede, at opholdstiden på pladsen blev overholdt, for politiet kom og kontrollerede camperne. De havde en liste hvor der nok stod, hvornår vi var kommet, og de læste på vores billet, som vi havde i vinduet - og bad andre om at køre videre.

Nu var det ved at blive rigtig knebent med tiden, vi skulle hjem for at holde forårstræf og Københavner træf, så det blev heller ikke til meget tid i Frankrig denne gang.

Vi skulle dog have vasket tøj, det fik vi i Pamiers N43°06'09,2'' Ø001°37'38,7'' og da de havde forvarmet vand, gik det hurtigt. Derefter kørte vi til Mirepoix, hvor vi har været tidligere – med store oplevelser.

Efter at have spist på en restaurant, gik vi over til vores ynglings cafe, Cafe Atmospher hvor vi havde været 5 år før og dengang havde en dejlig aften sammen med de lokale.

Vi var godt nok betænkelige ved at komme igen, ville vi blive skuffet denne gang?

Der var godt nok gang i den på værtshuset. Der var så mange mennesker, at servitricen pegede på en bagdør ved siden af som vi kunne komme ind af. Det er vanskeligt at beskrive stemningen, men en gang i mellem brød nogle af gæsterne ud i slagsang. Der var en ung sygeplejeske som kunne engelsk, hende talte vi en del med og med den kvindelige bartender, som godt nok kun kunne fransk.

Der var ikke meget Bartenderen ikke så:

Der skete noget sjovt, som vi ikke helt fandt ud af hvad var, for kl. 22 forsvandt gæsterne.

Sygeplejersken fortalte at folk gik hjem for at spise, og hun spurgte om vi ville med hende hjem at spise, men da vi jo lige havde spist, afslog vi det.

Vi gik hjem til camperen med endnu en god oplevelse af byen ☺

Sommieres N43°47'12,2'' Ø4°05'11,2'' var vores næste stop. Vejen ind til AC- pladsen gennem byen var noget snæver, men ind kom vi. Det var Jytte der fik fornøjelsen, men hun syntes ikke, at det var særlig sjovt.

Da vi kom, var der en del som spillede boule, det så vi på, derefter gik vi en tur i byen. Byen er fra trettenhundrede tallet. Der er en masse smalle gader og overraskende pladser.

Vi brugte noget af dagen med se byen i dagslys, vi opdagede en masse, som vi ikke havde set aftenen før.

Bygherren havde godt nok været forudseende, da han byggede husene med indbygget carport.

Chemín du Lavoir Bolieu des Annonnay, 07 N45°16'9,2'' Ø004°40'11,3'' H 417m

Vejen til AC-pladsen var lidt vanskelig at finde, men på den parkeringsplads hvor vi vendte om, var

der et par rare mænd på en cafe, som fortalte hvilken vej vi skulle køre. Da vi kom dertil og fik parkeret, så vi lidt på nogle unge mennesker der spillede Petanque lige til det blev mørkt. Det var hyggeligt, og vi fik snakket lidt med dem. Egentlig ville vi gerne have spist ude, men vejen ind til byen var bulder mørk, så vi spiste i bilen.

Lidt før 6 næste morgen fik vi ekstra travlt med at komme hjem, for vi fik begge sms fra vores husalarm om, at der var indbrud i vores hus. Og det var der.

Så det blev en hurtig tur gennem resten af Frankrig og Tyskland. En ærgerlig slutning på en ellers dejlig tur.